

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 26 marca 2018 r.

DNR-720-47(38)/17/18(IK/AF)

DECYZJA DNR-1/8/2018

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziecięcej 300ZDW7713 kod kreskowy 2010000719565, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sukienki dziecięcej 300ZDW7713 kod kreskowy 2010000719565, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu karę pieniężną w wysokości 8 000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 21 czerwca 2017 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący sukienek dziecięcych 300ZDW7713 kod kreskowy 2010000719565 (dalej także jako „sukienki dziecięce”), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu.

Produkt to sukienka z długimi rękawami, wykonana z tkaniny w kolorze malinowo – granatowym w ozdobne kwiatki. Występuje w rozmiarze 104, w związku z czym jest przeznaczona dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*, zwanej dalej „normą PN-EN 14682:2015-02”, zgodnie z którym za małe dziecko uważa się dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia, co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Z przodu sukienki umieszczono element ozdobny w postaci kwiatka ze stałą kokardą i błyszczącym guzikiem. W pasie sukienki umieszczono granatową szarfę o szerokości 20 mm, która była przyszyta po bokach oraz wiązana z tyłu ubioru. Długość części zwisających mierzonych od punktu wiązania wynosiła 435 mm; zwisały one poniżej krawędzi ubioru. Od strony wewnętrznej sukienki umieszczono wszywkę zawierającą m.in. następujące informacje: Toontoy Kids, 92%, cotton, 8% elastan, kod 7713, sposób konserwacji w formie piktogramów. Na wszywce przy szyi umieszczono nazwę TOONTOY i rozmiar 104/4. Na kartonowej etykiecie załączonej do sukienki podano m.in.: Szachownica, sukienka dziecięca 300ZDW7713, kod kreskowy: 2010000719565, dystrybutor (...), rozmiar 104.

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie (...), inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali sukienkę ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań powyższej normy.

W wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej, inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili występowanie w sukience sznura funkcyjnego w formie wstążki przeznaczonego do wiązania z tyłu ubioru. Powyższe rozwiązanie konstrukcyjne jest niezgodne z pkt 3.6.1 normy

PN-EN 14682:2015-02, zgodnie z którym odzież dziecięca nie powinna mieć sznurków ściągających ani sznurków funkcyjnych, wychodzących na tył ubioru lub przeznaczonych do wiązania z tyłu. Powyższa nieprawidłowość może być przyczyną nieszczęśliwego wypadku i powstania urazu w trakcie zabawy na placu zabaw, np. na skutek zaczepienia szarfki o element huśtawki lub zjeżdżalni.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: WNB.8361.74.2017.Do – k. 1-38 akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 30 czerwca 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienek, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia, czy faktura zakupu nr 124662 z 20 października 2016 r., dokumentująca nabycie 2072 sztuk produktów od tureckiego przedsiębiorcy, stanowi jedyny dokument, na podstawie którego strona postępowania dokonała zakupu sukienek. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu (ze wskazaniem, czego dotyczyły) oraz wezwał ją do przedłożenia listy dystrybutorów sukienek i do określenia, czy prowadziła sprzedaż detaliczną produktów. Dodatkowo, organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji na temat ilości produktów pozostających na jej stanie magazynowym. Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 30 czerwca 2017 r. – k. 4-5 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 7 lipca 2017 r. strona postępowania przekazała wnioskowane przez organ nadzoru informacje i dokumenty związane z obrotem kwestionowaną sukienką oraz oświadczyła, że we wszystkich należących do niej sklepach zamieszczone zostały ogłoszenia dla konsumentów. Niezależnie od powyższego strona postępowania wskazała, że wycofuje kwestionowane sukienki ze swoich sklepów i oświadczyła, że przeprowadzi analizę opłacalności dokonania poprawek krawieckich, po czym podejmie decyzję i poinformuje Prezesa UOKiK o działaniach, które zostaną podjęte wobec tych produktów.

Dowód: pismo strony postępowania z 7 lipca 2017 r. z załącznikami – k. 6-13 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 lipca 2017 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dokumentacji fotograficznej potwierdzającej umieszczenie ogłoszeń o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa przez kwestionowane sukienki w dziesięciu losowo wybranych sklepach. W tym samym piśmie organ nadzoru zażądał informacji o stanach magazynowych poszczególnych sklepów ze wskazaniem jednostkowej ceny sprzedaży produktów, a także określenia rodzaju planowanych działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty i terminu w jakim zostaną podjęte działania oraz przekazania dowodów w tym zakresie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 24 lipca 2017 r. – k. 14 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 17 lipca 2017 r. strona postępowania przekazała listę należących do niej sklepów wraz ze zdjęciami zamieszczonego w nich komunikatu o zagrożeniach stwarzanych przez sukienki, wskazując, że informacja o pozostałych działaniach zostanie przekazana w kolejnym piśmie.

Dowód: pismo strony postępowania z 17 lipca 2017 r. z załącznikami – k. 15-93 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 sierpnia 2017 r. strona postępowania poinformowała, że wszystkie produkty o kodzie 300ZDW7713 zostały sprzedane w cenie 14,99 zł, wskazując, że początkowo cena detaliczna była ustalona na 34,99 zł, co potwierdza karta towaru. Strona poinformowała, że produkt został zakwalifikowany jako nierotujący, dlatego ustalono cenę redystrybucyjną na

14,99 zł i w tej cenie sprzedawano sukienki. Ponadto, strona przekazała wydruki wiadomości email z oświadczeniami kierowników poszczególnych sklepów o stanach magazynowych oraz listę sklepów, ze wskazaniem oddziałów będących w remoncie, likwidowanych oraz zamkniętych.

Dowód: pismo strony postępowania z 4 sierpnia 2017 r. z załącznikami – k. 94-177 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 sierpnia 2017 r. Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, iż konieczne jest przekazanie dowodów świadczących o odebraniu produktów z pozostałych punktów handlowych i podjęciu działań polegających na zniszczeniu tych produktów lub dokonaniu zmian w ich konstrukcji. Organ nadzoru zażądał jednocześnie przekazania brakujących oświadczeń o nieposiadaniu kwestionowanych sukienek przez sklepy firmowe. Ponadto, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że zasadne jest aby informacja o zagrożeniach stwarzanych przez przedmiotowe produkty została umieszczona na stronie internetowej oraz w punktach handlowych, żądając przedłożenia dowodów w tym zakresie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 24 sierpnia 2017 r. – k. 178 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 września 2017 r. strona postępowania poinformowała o zamieszczeniu komunikatu o zagrożeniach stwarzanych przez produkty w należących do niej sklepach oraz na stronie internetowej, przekazując stosowne dowody w tym zakresie. Jednocześnie strona oświadczyła, że cena jednostkowa jest taka sama we wszystkich oddziałach sklepów (...) i wskazana została w przekazanej karcie towaru. Strona postępowania przekazała informację, że po przeprowadzeniu konsultacji z firmą krawiecką, która przedstawiła wstępne koszty usługi, podjęła decyzję o utylizacji produktu. Jednocześnie strona poinformowała, że wszystkie produkty zostały sprzedane w cenie 14,99 zł, natomiast z rynku zostało wycofanych 66 sztuk sukienek i przekazała zestawienie dokumentów dotyczących zwrotu towaru. W tym samym piśmie strona oświadczyła, że zwrócone sukienki zabezpieczono celem utylizacji, która zostanie wykonana po wyznaczeniu terminu, zobowiązując się jednocześnie do przekazania dowodu potwierdzającego podjęcie działań w tym zakresie.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 września 2017 r. z załącznikami – k. 179-225 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 18 września 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazane zestawienie zwrotów na magazyn nie stanowi wystarczającego potwierdzenia wycofania 66 sztuk sukienek z pozostałych sklepów, dlatego powinna przekazać wszystkie dokumenty zwrotów z przyporządkowaniem ich do określonego punktu handlowego. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dowodów potwierdzających dokonanie utylizacji sukienek.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 18 września 2017 r. – k. 226 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 września 2017 r. strona postępowania poinformowała o dokonaniu utylizacji 66 sztuk produktów, przekazując dowód w postaci faktury nr 881/09/2017 z 26 września 2017 r. oraz zestawienie zwrotów na magazyn.

Dowód: pismo strony postępowania z 27 września 2017 r. z załącznikami – k. 228-230 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 października 2017 r. Prezes UOKiK ponownie poinformował stronę postępowania, że przekazane zestawienie zwrotów na magazyn nie jest wystarczającym dowodem wycofania sukienek z należących do niej sklepów i wskazał, jakie dowody w tym zakresie powinna przedstawić.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 6 października 2017 r. – k. 231 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 17 października 2017 r. strona postępowania przekazała dokumenty (MMW) potwierdzające zwrot produktów na magazyn centralny.

Dowód: pismo strony postępowania z 17 października 2017 r. z załącznikami – k. 234-263 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 30 października 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o rozbieżnościach w ilości produktów wynikającej z dokumentów zwrotu na magazyn i wskazanej w zestawieniu tych dokumentów, żądając wyjaśnienia tej kwestii. Ponadto, organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że działania polegające na wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki, powinny zostać podjęte wobec wszystkich egzemplarzy zwróconych na magazyn centralny. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie rozbieżności dotyczących liczby posiadanych i zwróconych sukienek, pomiędzy treścią oświadczeń z poszczególnych sklepów, a liczbą wynikającą z dokumentów zwrotu na magazyn.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 30 października 2017 r. – k. 264 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 listopada 2017 r. strona postępowania poinformowała, że rozbieżności w ilości produktów wskazanych w dokumentach zwrotu na magazyn (69 sztuk) i zestawieniu tych dokumentów (66 sztuk) wynikają z błędnego przygotowania zestawienia zwrotów. Strona wskazała, że pozostałe 3 sztuki sukienek zostały poddane utylizacji, przekazując kopię faktury nr 1043/11/2017 r. z 9 listopada 2017 r. Ponadto strona postępowania wyjaśniła, że rozbieżności wynikające z oświadczeń sklepów i dokumentów zwrotu na magazyn wynikają z dużej ilości towaru dostępnego w sklepach (około 30000 sztuk w każdym oddziale), co utrudnia pracownikom precyzyjne określanie ilości dostępnego asortymentu.

Dowód: pismo strony postępowania z 6 listopada 2017 r. z załącznikami – k. 267-268 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazana kopia faktury nr 1043/11/2017 z 9 listopada 2017 r. nie może zostać uznana za dowód, z uwagi na brak potwierdzenia jej za zgodność z oryginałem, wskazując, iż konieczne jest przekazanie tego dokumentu w oryginale albo jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem. Jednocześnie, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 4 grudnia 2017 r. – k. 269 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 grudnia 2017 r. strona postępowania przekazała dowód utylizacji pozostałych sztuk sukienek, spełniający wymagania art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: pismo strony postępowania z 14 grudnia 2017 r. z załącznikiem – k. 277-278 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 18 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że z akt kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej wynika, iż sukienka dziecięca była oferowana konsumentom w cenie 34,99 zł, taka cena została bowiem umieszczona na etykiecie dołączonej do produktu. Prezes UOKiK wyjaśnił, że z przekazanego wydruku komputerowego nie wynika, kiedy cena sukienki została obniżona i nie stanowi on potwierdzenia, że produkt był w rzeczywistości oferowany w obniżonej cenie, tj. 14,99 zł. W związku z powyższym, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przedstawienia dowodów, które potwierdziłyby powyższą okoliczność (np. wykazu paragonów), pod rygorem uznania, że sukienki dziecięce były oferowane w cenie ustalonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku kontroli w sklepie w Szczecinie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 18 grudnia 2017 r. – k. 275 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 2 stycznia 2018 r. strona postępowania zwróciła się do Prezesa UOKiK z prośbą o przedłużenie terminu na przekazanie dowodów w postaci wykazu paragonów.

Dowód: pismo strony postępowania z 2 stycznia 2018 r. – k. 280 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 lutego 2018 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie 7 - dniowy termin od daty otrzymania pisma na przekazanie brakujących dowodów, ponownie informując, że nieprzekazanie wykazu paragonów skutkować będzie uznaniem, że produkt oferowany był w cenie ustalonej w toku kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 lutego 2018 r. – k. 281 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 19 lutego 2018 r. strona postępowania przekazała wykaz paragonów, z którego wynika, że 1144 sukienki zostały sprzedane za 34,99 zł, 666 sukienek sprzedano za 29,99 zł, 147 sukienek sprzedano za 24,99 zł, a 46 sukienek za 14,99 zł (łącznie 2003 sukienki).

Dowód: pismo strony postępowania z 19 lutego 2018 r. z załącznikiem – k. 283-302 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 marca 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 marca 2018 r. - k. 303 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu wprowadził sukienki dziecięce 300ZDW7713 na rynek. Pomimo, iż strona postępowania wskazała na etykietce produktów, iż pełni rolę dystrybutora sukienek, Prezes UOKiK uznał, iż zachodzą przesłanki do uznania jej za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W skład materiału dowodowego postępowania wchodzi faktura zakupu nr 124662 z 20 października 2016 r., dokumentująca nabycie przez stronę postępowania 2072 sztuk produktów od tureckiego przedsiębiorcy.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 3 – k. 16-22 akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; zdjęcia sukienki – k. 2-3 akt postępowania Prezesa UOKiK i faktura zakupu sukienek – k. 11 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa sukienki z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych sukienek stanowiły wyniki badań organoleptycznych tego produktu, przeprowadzone przez inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, którzy stwierdzili, że sukienka posiada sznur funkcyjny w postaci wstążki wiązanej z tyłu ubioru, co narusza wymagania określone w pkt 3.6.1 normy. Powyższa nieprawidłowość może stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci, ponieważ podczas typowego zachowania i aktywności dzieci w czasie zabawy na placu zabaw może nastąpić zahaczenie czy też owinięcie się wstążki o wstające elementy (np.

zjeżdżalni, huśtawki), co w konsekwencji może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane sukienki nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania nabyła od tureckiego przedsiębiorcy łącznie 2072 sztuki kwestionowanych sukienek (dowód: faktura zakupu nr 124662 z 20 października 2016 r.). Wszystkie zakupione egzemplarze produktów zostały wprowadzone na rynek i dostarczone do 69 sklepów firmowych strony postępowania, gdzie były oferowane bezpośrednio konsumentom. W toku niniejszego postępowania jego strona podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną sukienkę, które polegały na odebraniu 69 sztuk sukienek ze sklepów firmowych przedsiębiorcy, zniszczeniu produktów wycofanych z rynku oraz ostrzeżeniu konsumentów. Na dowód powyższych działań strona postępowania przedstawiła dokumentację wewnętrzną potwierdzającą zwrot produktów do magazynu centralnego, faktury nr 881/09/2017 z 26 września 2017 r. oraz nr 1043/11/2017 z 9 listopada 2017 r., świadczące o utylizacji sukienek w firmie zewnętrznej oraz dowody potwierdzające skierowanie do konsumentów ostrzeżenia o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa przez sukienki.

Mając na uwadze dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sukienki dziecięce 300ZDW7713, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż sukienki dziecięce 300ZDW7713 nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez te podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy, co oznacza, że ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za ich naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez nią na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *„Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność”*).

W niniejszym postępowaniu za główną okoliczność obciążającą Prezesa UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania były już wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, których przedmiotem była odzież dziecięca. W opinii Prezesa UOKiK fakt ten świadczy o tym, że strona postępowania powinna być świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (decyzje Prezesa UOKiK: nr DNR-1/54/2014 z 14 lipca 2014 r., nr DNR-1/54/2015 z 23 czerwca 2015 r., nr DNR-1/12/2016 z 29

stycznia 2016 r., nr DNR-1/97/2016 z 2 września 2016 r. oraz nr DNR-1/12/2017 z 27 stycznia 2017 r.). Co więcej, strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie wymagań dotyczących tej grupy produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzone przez nią na rynek sukienki są produktem przeznaczonym dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Organ nadzoru wziął również pod uwagę dużą liczbę produktów wprowadzonych na rynek (2003 egzemplarze).

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanego produktu oraz fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez kwestionowaną sukienkę zostały wyeliminowane.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 2003 sztuk sukienek, które nabyli konsumenci w sklepach firmowych należących do strony postępowania. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika, iż kwestionowana sukienka oferowana była konsumentom w czterech różnych cenach - 34,99 zł; 29,99 zł; 24,99 zł oraz 14,99 zł, a zatem jako średnią cenę sprzedaży organ nadzoru przyjął kwotę 26,24 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że przychód ze sprzedaży 2003 sztuk produktów wyniósł 52 558,72 zł. Nadmienić należy, że Prezes UOKiK uwzględnił przy szacowaniu kary fakt, iż z rynku wycofano, a następnie zutylizowano 69 sztuk sukienek.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi zaledwie 8 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi,

strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak

Otrzymuje: